

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Praha 2, Francouzská 808/19, v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .**
- II. Žádost žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků se zamítá.**
- III. Žádost žalobce na ustanovení zástupce se z a m í t á .**
- IV. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který způsobil předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 tím, že porušil čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), když vydal rozvrh práce na rok 2016, účinný a platný od 1. 1. 2016, který je zpětně nepřezkoumatelný, nelze z něj ověřit přidělování, resp. nápad jednotlivých věcí jedinému možnému zákonnému soudci a dále neobsahuje algoritmus přidělování jednotlivých věcí zákonným soudcům. Žalobce rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jedná-li se tak o žalobu přípustnou.

Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Soud nejprve odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č.j. Nad 185/2017-10, ve kterém se Nejvyšší správní soud vyjádřil k možnosti přezkoumávat rozvrh práce soudu takto: „*Nejvyšší správní soud má za to, že i v projednávané věci je výsledek řízení předurčen, neboť rozvrh práce soudu není soudně samostatně přezkoumatelný, a to ani prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.*

V rozsudku ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 As 48/2012 – 28, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozvrh práce soudu není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jelikož nemůže ani teoreticky zasáhnout do právní sféry žalobce, kterým byl v uvedené věci soudce, jehož se rozvrh práce týkal. Pokud není rozvrhem práce soudu zasaženo ani do právní sféry soudce tohoto soudu, tím spíše se nedotýká právního postavení jiných osob. Rozvrhem práce městského soudu nebylo žádným způsobem přímo zasaženo do práv a povinností žalobce (obdobně např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2014, č. j. 45 A 63/2014 – 40). Úkolem soudního přezkumu dle soudního řádu správního není abstraktní kontrola úkonů veřejné správy, které se bezprostředně neodráží v právní sféře žalujícího subjektu.

Nejvyšší správní soud v žádném případě nehodlá zlehčovat význam základního práva na zákonného soudce ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jehož smyslem je vyloučit svévolnou manipulaci při přidělování věci jednotlivým soudcům, tzn. zajistit nestranné rozhodování nezávislým soudcem (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. IV. ÚS 956/09). Podstatou práva na zákonného soudce je, že příslušnost soudu pro řešení konkrétní věci se musí řídit předem stanovenými pravidly a že podle předem stanovených pravidel se musí odehrávat i přidělení věci konkrétnímu soudci nebo senátu v rámci takto určeného soudu. Rozvrh práce musí obsahovat transparentní předem stanovená obecná pravidla pro určení konkrétního soudce nebo soudců v senátu, kteří ve věci budou rozhodovat, pravidla pro jejich zastupování v případě jejich důvodné krátkodobé absence či podjatosti i pravidla pro přerozdělování věci pro případ dlouhodobé absence soudce (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. I. ÚS 2769/15).

Případný zásah do práv žalobce je však dán až konkrétním rozhodnutím soudu, které je přezkoumatelné v rámci opravných prostředků v tom kterém soudním řízení. V rámci těchto opravných prostředků může účastník řízení mimo jiné namítat zmatečnost řízení před soudem spočívající v nesprávném obsazení soudu. Případné vady rozvrhu práce soudu se tedy v právní sféře jednotlivce projeví až v rámci soudního rozhodování konkrétní věci, a nikoliv již samotným vydáním tohoto rozvrhu práce.“

S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, který žalobce spatřuje ve vydání rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 2 na rok 2016, není přípustná, neboť rozvrh práce soudu není samostatně přezkoumatelný ve správním soudnictví.

Z výše uvedených důvodů tak soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nepřipustnou žalobu odmítl.

Podle § 36 odst. 3 s.ř.s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že žalobce podal nepřipustný návrh, který bylo na místě bez věcného projednání odmítnout, nebyla splněna podmínka pro osvobození od soudních poplatků, neboť šlo v případě žalobního návrhu o zřejmě bezúspěšně uplatněný návrh.

Podle § 35 odst. 8 věty první s.ř.s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Možnost ustanovení advokáta je tak vázána na dvě podmínky – splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a objektivní potřebu zastoupení k hájení práv účastníka řízení. Ani tyto podmínky v případě žalobce naplněny nejsou. Předpoklad pro osvobození od soudních poplatků nebyl naplněn, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění, a to pro zjevnou bezúspěšnost návrhu, rovněž nelze dovodit, že v případě, kdy nelze s procesním návrhem naložit jinak, než jej odmítnout, je dána objektivní potřeba zastoupení účastníka v řízení.

Soud podotýká, že v daném řízení zákon nestanoví žalobci povinnost být zastoupen advokátem.

S ohledem na to soud žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. června 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J. Válková